

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**76-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

14 травня – 23 травня 2024 р.

Полтава 2024

Поєднання таких антагоністичних по суті явищ як цивільний захист та сталий розвиток – це реальність що кидає виклик до уявлення про майбутнє в якому міста мають проектуватися да будуватися поєднуючи у собі заходи що забезпечують екологічну, соціальну, економічну та тепер цивільну безпеку.

Переосмислення поняття «безпечне місто» повинне враховувати нові виклики, створення теоретичних моделей та розмірковування над сценаріями розвитку таких структур дозволить створити дійсно безпечне середовище для розвитку людей, показуючи що шлях розвитку людства це не циклічний рух по спіралі історії.

УДК 711.554.025.4:330.35

*Є.В. Лукаш, аспірантка
науковий керівник – В.М. Вадімов, д. арх., професор
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

РЕВІТАЛІЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЇ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОДИН З КЛЮЧОВИХ ЗАСОБІВ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТ

Огляд процесу ревіталізації території промислових підприємств в розрізі сталого розвитку міст — відповідність цілям сталого розвитку та концепції інтегрованого розвитку міст. Проаналізовано цілі сталого розвитку, які досягаються за рахунок ревіталізації території промислових підприємств.

Постановка проблеми:

Стійкий розвиток міст є ключем до економічного зростання країни загалом, оскільки саме вони концентрують фінансові, наукові та демографічні ресурси суспільства[1].

Сучасні міста можна описати терміном «просторовий хаос». Це стосується великих міських центрів і малих міст України. Причини «хаосу» – непослідовність, брак містобудівної політики, проблеми політичного, правового характеру, особливості планування та розвитку соціально-економічної стратегії держави в цілому. Багато українських міст мають великі деградовані території, що мають високий ступінь погіршення технічної інфраструктури, концентрацією негативних соціальних та екологічних явищ. Це призводить до руйнування цілісної системи міст, зменшення привабливості в очах мешканців і потенційних інвесторів – як результат – економічна криза та зменшення населення міста[1].

Викладення основного матеріалу. Сталий розвиток (англ.

sustainable development) — загальна концепція щодо необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі[2]. Цілі сталого розвитку – «дорожня карта» поліпшення основних сфер життя до 2030 року. Сталий міський розвиток – це глобальна ціль номер 11 стратегії сталого розвитку ООН. Для реалізації поставлених мети та цілей потрібна розробка стратегії. В Україні було схвалено Указом Президента України

від 12 січня 2015 року № 5/2015 СТРАТЕГІЮ сталого розвитку "Україна - 2020" , 28.02.2019 затверджено ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ від 07.08.2018 р. N 9015 Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року.

Відносно новим напрямом удосконалення стратегічного управління місцевим розвитком є використання проектних технологій інтегрованого розвитку міст. Проект «Інтегрований розвиток міст в Україні» виконується німецькою урядовою компанією “Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH”. З 2018 року у проекті беруть участь Львів, Чернівці, Вінниця, Житомир, Полтава та Подільський район Києва[3].

Ревіталізація в цілому – це відповідь органів державної влади на кризові явища на територіях залежно від країни, району чи типу проблеми, і може визначатися по-різному. Цікаве визначення подано у британських нормативних документах, де зазначено таке: ревіталізація – це широкий процес відродження міського економічного та соціального середовища в районах, що зазнали кризи, і де ринкові впливи та засоби не змогли змінити зовнішній стан без втручання держави[1].

Досвід розвинутих країн свідчить, що одним із перспективних напрямків розвитку світової та української економіки є організація високотехнологічних кластерів. У просторовій організації кластерів присутні промислові об’єкти, науково-дослідні центри, державні установи та об’єкти соціальної інфраструктури. Розміщення їх у просторовій структурі міст найрізноманітніше, оскільки негативний вплив на навколишнє середовище відсутній [5]. Для інтеграції кластерів в систему міста раціонально використовувати браунфілди, адже це перетворює депресивні райони на економічно-привабливі, а на глобальному рівні запобігає розростанню міст. В результаті ревіталізаційних процесів новосторені інноваційні кластери або технопарки створюють нові робочі місця та забезпечують економічне зростання. Найбільш ефективним методом розвитку високих технологій є система технопарків. Технопарки треба створювати на базі наявного науково-технічного, кадрового та освітнього потенціалу[1].

Відштовхуючись від цілей сталого розвитку ревіталізація територій промислових підприємств відповідає цілям сталого розвитку та може вирішити такі проблеми як: подолання бідності; гідна праця та економічне зростання; промисловість, інновації та інфраструктура; сталий розвиток

міст та спільнот; відповідальне споживання та виробництво; сталий міський розвиток.

Література

1. *Ревіталізація міст – досвід Європейського Союзу для України : навч. посібник / [О. А. Сич, Н. С. Ситник, А. В. Стасишин, В. В. Круглякова]; за заг. ред. канд. екон. наук., доц. О. А. Сич. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2023. – 312 с.*

2. *Butlin, John (1 квітня 1989). Our common future. By World commission on environment and development. (London, Oxford University Press, 1987, pp.383 £5.95.). Journal of International Development (англ.). Т. 1, № 2. с. 284—287. doi:10.1002/jid.3380010208. ISSN 1099-1328.*

Галушка З.І., Соболев В.О. КОНЦЕПЦІЯ ІНТЕГРОВАНОГО РОЗВИТКУ МІСТ: НЕОБХІДНІСТЬ ТА МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

3. <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-1-12>

4. *Вадімов В.М. Особливості просторового планування в умовах інтегрованого розвитку міст в Україні. (Практичний коментар). Полтава: Дивосвіт, 2019. – 132 с.*

УДК 72.03.035

В. Мицик, ст. гр. 501-АМ

О. Савченко, к.арх.,

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО НАПОВНЕННЯ МІСЬКИХ НАБЕРЕЖНИХ ЯК ЕЛЕМЕНТІВ ЛІНІЙНИХ ПУБЛІЧНИХ ПРОСТОРІВ

Набережна є важливим громадським простором, оскільки вона не лише надає людям доступ до природи та водних об'єктів, а й стимулює соціальну взаємодію, культурний обмін та економічний розвиток міста. Це місце, де місцеві жителі та відвідувачі можуть насолоджуватися прогулянками, спортивними заходами, культурними подіями, а також відпочинком у кафе та ресторанах. Набережна відображає культурну ідентичність міста через архітектурні та мистецькі елементи, а також може стати центром туризму та торгівлі, сприяючи економічному розвитку. Таким чином, вона об'єднує природу, соціальний та культурний життя, створюючи привабливе та життєво важливе середовище для мешканців та гостей міста.

Облаштування рекреаційної зони на набережній — це більше, ніж просто розташування лавок та дитячих майданчиків. Це створення привабливого та функціонального середовища, яке відповідає потребам місцевої громади та привертає відвідувачів. Важливо враховувати